

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: N. Mazur
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc,

Dosarul nr. 2ra-1530/15

Î N C H E I E R E

05 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Valeriu Doagă
Nadejda Toma, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul Municipal Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Crețu Ludmila către Consiliul municipal Chișinău, întreprinderea municipală „Direcția Construcții Capitale”, intervenient accesoriu SA „Monolit”, privind rezilierea contractului, încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2014, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 19 iunie 2013, Crețu Ludmila s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliul Municipal Chișinău și Întreprinderea municipală „Direcția Construcții Capitale”, solicitând rezilierea contractului nr. 17 din 31 mai 2005 „Cu privire la construcția blocului locativ din str. Liviu Deleanu cu participarea prin cotă parte”, încheiat între Direcția Construcții Capitale a Primăriei mun. Chișinău și Crețu Ludmila Alexei, ca încheiat dolosiv; încasarea în mod forțat din beneficiul Consiliului Municipal Chișinău și a Întreprinderii municipale „Direcția Construcții Capitale” suma de 734 120 lei - paguba materială cu venitul ratat, 20000 lei - cheltuieli de transport, 19000 euro - cheltuieli pentru închirierea unui apartament și 350 000 - pagubă morală, încasarea și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Ulterior reclamanta a depus o cerere de concretizare a pretențiilor și motivelor, renunțând la solicitarea de a încasa 20 000 lei cheltuieli de transport și 19 000 euro cheltuieli pentru plata chiriei unui apartament în perioada de studii a copiilor, a solicitat:

-încasarea din beneficiul pîrîților prejudiciul material cauzat prin neîndeplinirea obligațiilor contractuale din 2005 pînă în an. 2014, care se

formează din rata inflației la suma încasată de 160 480 lei, care constituie 308 544 lei compusă din (160480 lei suma achitată + 148 064 lei pierderi directe legate de inflație);

-încasarea din beneficiul pîrîților venitul ratat de la suma de 160 480 lei din momentul achitării în perioada mai 2005 – aprilie 2014 stabilit conform ratelor medii la depozitele persoanelor fizice stabilite de către Banca Națională a Moldovei pe fiecare an în parte ce constituie suma totală de 453 934 lei, drept stabilit prin cerințele art. 610 CC RM.

Astfel menționează reclamanta, pretențiile definitive fiind 308 544 lei suma achitată prin contractul de ipotecă, inclusiv rata inflației cu pierderile directe, 453 934 lei venitul ratat la suma achitată prin contractul de ipotecă, și prejudiciul moral estimat în sumă de 350 000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 31.05.2005 a încheiat cu Întreprinderea municipală Chișinău „Direcția Construcții Capitale” contractul nr. 17 “Cu privire la construcția blocului locativ din str. Liviu Deleanu cu participarea prin cotă - parte”, unde în continuare au fost numiți ca beneficiar și investitor. Obiect al contractului era un apartament cu două odăi cu suprafața spațiului de 50 m.p. în mun. Chișinău, str. Liviu Deleanu 6 B, numărul de construcție.

Specifică reclamanta, că prețul apartamentului la ziua încheierii contractului era de 244 600 lei, iar în obligațiunile de bază a părților contractuale era stipulat faptul că, investitorul achită în contul beneficiarului 80% din costul apartamentului și conform Dispoziției de plată nr. 531 din 08 iunie 2005, reclamanta a achitat pe contul beneficiarului suma solicitată de ei și anume 160480,00 lei. Obligația beneficiarului era ca în termen nu mai târziu de 31 decembrie 2005 să-i elibereze investitorului actele necesare pe apartamentul ce constituie obiectul contractului. Contrar tuturor prevederilor contractului susmenționat la 05 august 2005, Consiliul Municipal Chișinău a emis decizia nr. 28-60 „Cu privire la recepționarea obiectelor și transmiterea lor la balanță”, neglijând obligațiunile contractuale, a regimului juridic al bunului construit și a grevărilor ce le poartă, prin decizia sa nr. 21-1-1 din 11 octombrie 2005 „Cu privire la repartizarea apartamentelor în blocul locativ nr. 9-1 din str. Liviu Deleanu, Consiliul municipal Chișinău a repartizat toate apartamentele, fără a rezerva condiții de executare a contractului menționat. Pentru apartamentul ce trebuia să-i fie repartizat, reclamanta indică că a achitat suma solicitată, astfel își onorase obligațiunile ca parte la contract.

Mai indică reclamanta, că în pct. 3.1. lit. b), c) al contractului, beneficiarul este obligat imediat de a informa investitorul despre orice obstacol care tergiversează repartizarea sau eliberarea actelor necesare a spațiului locativ; să respecte clauzele prezentului contract, iar la momentul repartizării apartamentelor în casa susmenționată, inclusiv și cel promis prin contract ei. Beneficiarul nu a anunțat-o despre acest fapt sau despre schimbarea condițiilor contractuale, astfel în mod direct au fost însușiți banii familiei sale, necondiționat.

Menționează reclamanta, că pe parcursul timpului a fost convinsă de beneficiar de a încheia cu ei un Acord Adițional nr. 56 din 09 februarie 2006 la Contractul nr. 17 din 31 mai 2005. Prin acest acord i s-a propus repartizarea în scurt timp a unui alt apartament în alt bloc V6 din str. Liviu Deleanu, mun. Chișinău, dar Comportamentul beneficiarului a pus-o într-o situație înjositoare de a cerși banii săi deoarece s-a adresat de foarte multe ori verbal către reprezentanții beneficiarului indicându-le cerințele sale la care nu primea nici un răspuns adecvat. Consecutiv a început a le înainta pretenții scrise, indicându-le cerințele sale legale de a-și onora obligațiunile contractuale care persistă timp îndelungat după termenul convenit în Contract. La cerințele sale, reclamanta a primit-răspunsuri formale. Ultimul fiind datat cu anul 2009.

Specifică reclamanta, că este locuitoare a orașului Soroca, care este la o depărtare de 160 km de mun. Chișinău, iar din cauza conflictului creat a fost impusă de situația de a se deplasa în mun. Chișinău.

Mai, indică reclamanta că acest comportament dolosiv și ilicit al pârâtului pe un termen inexplicabil de îndelungat i-au creat daune materiale a faptului că a fost lipsită de spațiu locativ în mun. Chișinău și a fost pusă în situația de a închiria apartament pentru copii săi, care erau la studii achitând în acest răstimp 19000 euro, iar reținerea ilegală de pârâți a banilor săi în sumă de 160480 lei, i-au adus prejudicii ca venit ratat a 96 luni de dobândă medie la eliberarea creditelor bancare, care a constituit 2675 lei lunar, formând o sumă totală de 256800,00 lei lunar - venitul ratat în conformitate cu cerințele art. 585 Cod Civil și I comisionul de prorogare a creditului ipotecar, în total 269640,00 lei.

Prin comportamentul lor a fost menținut în continuare contractul de ipotecă nr. 17 din 31 mai 2005 cu Acordul adițional nr. 56 din 09 februarie 2006, deoarece nu au inițiat o reziliere a acestei obligațiuni contractuale din inițiativa lor ca beneficiari, iar la nenumăratele sale adresări scrise și verbale promiteau îndeplinirea obligațiunilor contractuale. Astfel a fost extins termenul final al contractului de ipotecă până în prezent cu deținerea spre administrare a sumelor de bani achitate prin contract în valoare de 160480 lei.

Menționează că, pe parcursul a 8 ani a avut de suferit moral în legătură cu comportamentul înjositor al pârâtului, creându-i un chin sufletească care nu poate fi estimat, deoarece banii investiți pe contul pârâtului i-a adunat toată viața muncind din greu, cu salariu, a sperat de a le crea copiilor săi condiții timpul anilor de studii, iar lipsa apartamentului a impus-o în situația de a închiria gazdă copiilor pe parcursul a 8 ani.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, dispunându-se rezilierea contractul nr. 17 din 31 mai 2005 „Cu privire la construcția blocului locativ din str. L. Deleanu cu participarea prin cotă parte, încheiat între Direcția Construcții Capitale a Primăriei mun. Chișinău și Crețu Ludmila Alexei. S-a înacasad de Direcția Construcții Capitale a Primăriei mun. Chișinău în beneficiul Crețu Ludmila Alexei suma investită de 160 480 lei și rata inflației de 148 064 lei, în sumă totală de 308 544 lei; taxa de stat achitată de 150 lei; prejudiciul moral de 20 000

lei, în sumă totală de 319 694 lei. S-a încasat de la Direcția Construcții Capitale a Primăriei mun. Chișinău în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 9 106,32 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat de la Crețu Ludmila în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 13 618,02 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, a fost respins apelul declarat de Consiliul Municipal Chișinău și apelul declarat de Întreprinderea municipală „Direcția Construcții Capitale” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 24 aprilie 2015, Consiliul Municipal Chișinău a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de Crețu Ludmila.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, a indicat că prima instanță la emiterea hotărârii a dat apreciere greșită cu privire la tardivitate, cererea de chemare în judecată fiind depusă peste termenul legal. Totodată consideră eronată și ilegală aprecierea calculului în baza ratei inflației în valoare de 148 064 lei. Menționează recurentul că, contractul respectiv nu este purtător de dobândă și nu poate fi aplicat și acest calcul.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 10.03.2015 (f.d. 218), recursul se consideră declarat în termen.

La 22 iunie 2015, Crețu Ludmila a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul Municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul Municipal Chișinău ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Consiliul Municipal Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nadejda Toma

Ion Druță